

Núm. de Protocol: AD-005-1/06
TSA: IN-01/07

A U T E 18-2007

PARTS:

Apel·lant: M.I. GOVERN
Representant: S.G. (P.M.)
Advocat: M.F.

Apel·lada: L.H.A.
Representant: J.A.V.
Advocat: G. advocats

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià (Ponent)

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 9 de juliol de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, format pels magistrats esmentats.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència d'aquesta Sala número 05-2007, de 30 de gener de 2007, va estimar el recurs d'apel·lació presentat per L.H.A. S.A. contra la sentència 2006-48, de 31 de maig de 2006, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, i revocant-la, va declarar el dret de la empresa esmentada a percebre una indemnització de 143.500 € en concepte de lucre cessant pel període de temps comprès entre el 12 de gener i el 14 de desembre de 2004 en que a conseqüència d'una resolució administrativa que havia estat anul·lada, havia deixat de prestar el servei de transport de viatgers corresponent a la mateixa.

2.- La representació del Govern formula un incident de nul·litat al considerar que la sentència no motiva les raons per les quals es fixa la indemnització esmentada, a diferència de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles.

3.- Traslladat l'escrit a la representació de la empresa demandant, hi oposa la inadmissió de l'incident per tal com no es va presentar dintre els quinze dies naturals des de la seva notificació, i pel que fa al fons demana la desestimació del incident.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Per qüestions d'ordre processal, cal examinar en primer lloc la excepció de inadmissió de l'incident que formula la representació de L.H.A. S.L. a l'empara del que disposa l'article 18 bis 3 de la Llei transitòria de procediments judicials que estableix el termini de quinze dies naturals des de la notificació per presentar-lo.

Basa la petició d'inadmissió en què l'incident es va formular el 15 de febrer de 2007 quan la sentència havia estat notificada el 31 de gener i per tant n'havien transcorregut setze, ja que la empresa computa el termini incloent en el còmput el mateix dia de la notificació.

Tanmateix, aquest argument no ha de prosperar perquè l'article 131 del Codi de l'Administració (aplicable a la jurisdicció administrativa per previsió expressa de l'article 33 de la Llei jurisdiccional) indica que els

terminis es computaran sempre a partir de l'endemà de la notificació de l'acte de què es tracti per la qual cosa el dia 15 de febrer encara no s'havia escolat el termini legal.

Segon.- La queixa que formula el Govern se centra en la motivació de la nostra sentència, que considera absolutament insuficient, compte tingut que la del Tribunal de Batlles la considerem fonamentada i exposa com, sense contradir cap dels raonaments de la mateixa ens limitem a dir que la prova s'estima correcta; i considera que això és un defecte d'incongruència interna de la sentència.

Amb independència de que una insuficient exposició sobre la valoració de la prova no és constitutiu d'incongruència interna, ja que això només té lloc quan el fallo és contradictori en sí mateix o amb propis els raonaments de la sentència, el cert és que aquesta raona suficientment el fallo.

El Govern indica que la sentència d'aquesta Sala no qüestiona els raonaments que sobre la valoració de la prova fa la sentència del Tribunal de Batlles i després de constatar, en el fonament de Dret tercer, que la sentència apel·lada analitza amb exhaustivitat la prova presentada per arribar a un fallo oposat al de la Sala, se sorprèn de què en el fonament citat indiquem que la forma en que s'ha demostrat el lucre cessant s'estima correcta i suficient la documentació aportada.

Tercer.- Per tant, centrant-nos ara en la forma en que la sentència dictada per aquest Tribunal valora els elements de prova subministrats per la part demandant en la primera instància, convé precisar que el fet que la sentència indiqui que la del Tribunal de Batlles analitza amb exhaustivitat la prova no significa que estigui d'acord amb la valoració que conté; ans al contrari, a partir del tercer paràgraf del fonament de Dret tercer exposem que la prova del lucre cessant, que és la raó que dona contingut a la pretensió de la demandant i per tant l'objecte probatori del litigi, no es pot constituir si no és a base d'extrapolar la situació del període previ a la suspensió del servei, és a dir, no es pot provar d'altra manera que prenent les dades de recaptació de la línia suspesa en el període immediatament anterior a la suspensió i fer una projecció a allò que s'hauria recaptat durant el període efectiu de suspensió: això és el que va fer la demandant i és el que la sentència declara correcte, valorant, per tant, la prova de forma diferent a com ho va fer el Tribunal de Batlles; en segon lloc, i per sostenir aquesta conclusió, considera que els elements probatoris aportats, és a dir,

els albarans de caixa, són suficients, com també és correcta la deducció per despeses variables d'un 20 %.

En conseqüència, no es considera que hi hagi hagut vulneració del dret a la jurisdicció i correspon desestimar l'incident.

Quart.- No hi ha mèrits per a una especial imposició de costes en aquest incident.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda desestimar l'incident sense fer pronunciament sobre el pagament de les despeses del mateix.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.